Esakerak

Erriren baten gizon bateri iñork, be, ez ei eutsan sesiñak eta iltten euzanean ezer ekarten; auzotuak, be, ez oi dabezan eregaluak.
Urte baten txarriz il eban gure gizonoriek odolozteak artu lopuan eta etxeoitt-etxe asi zan
— Gureten ba-dozu zuek artuemonik — esaten eutsen.
— Ez —
Orduan — artuak emona du sabore (amore) esaten eutsen eta auroia

"Ustaua."

Bedarak eta abereak, be mar-mar jarduten eben, aldiko dogu ipuin au. Areen jardunak gaur entzun al ba-gendoz!
"Ustaua", landa-erdian lerden agiri yaku. Landetan buru-aro ta soloetan mardo.
Bere ondoko irakotz apalei auxe inotsen: "Idi aro edarien eta mutil panperoien bildurik etxaukat nik; idi adar makurena ta agure lepo-okerena bai baina."

(José I. Aitzmendi priota)